

JARI KELHO

MURHA HATTULAN KARTANOSSA

**MURHA
HATTULAN
KARTANOSSA**

Jari Kelho

**MURHA HATTULAN
KARTANOSSA**

Komisario Mäyrän tutkimuksia 1

© 2017 Jari Kelho

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-339-281-6

PROLOGI

-IIIIIIIIIIKKKKKKKKKKK!!!!

Edwin, tule heti tänne!!

Tärykalvoja riipivä kiljaisu kiiri kostean kartanon käytävillä. Kiljaisu pelästyttää ikkunanlaudalla olleen variksen, joka pudottaa suustaan puolihomeisen metwurstipalasen ja räikäisten pyrähtää ilmaan... osuen matkalla pyörällään kiirehtivää posteljoonia kasvoihin....joka tämän vuoksi menettää pyöränsä hallinnan ja syöksyy kantamuksineen pihan suihkulähteeseen.

Hän kömpii ylös, kaataa laukustaan vedet ja sylkäisee suustaan sammakon, vääntää Hattulan Sanomat kuivaksi, kaivaa takin taskustaan kultakalan, oikaisee takkiaa ja laittaa vettä täynnä olevan hattunsa takaisin päähän.

Tämän jälkeen posteljooni nousee lähteestä pärskien, liukastuu lumpeenlehteen ja kaatuu selälleen kengät vilahtaen takaisin veteen....

Sisällä kartanon isäntä, Edwin Majuri keskeyttää aamutoimensa, vetää housut jalkaansa, potkii sinkkiämpäreitä jaloistaan ja syöksyy siivouskomerosta kohti ääntä. Housut eivät ole kiinni, joten ne valahtavat takaisin nilkkoihin. Takaansa hän kuulee harmistuneita ähkäisyjä ja mopin paiskomista. Edwin jatkaa laukkaa kuin V5-ravin voittajasuosikki iltapäivällä Vermon takakaarteessa.

Matkalla käytävää pitkin, törmää hän keittäjään joka kaatuu selälleen aamiaistarjottimen kanssa. Kahvit, croissantit ja murot lentävät tarjottimen kanssa keittäjän päätähuimaavan kiljaisun saattelmana ilmaan. Paistettu kanamuna löysällä keltuaisella päättyy tyylikkään ilmalennon jälkeen kahdella kierteellä keittäjän kasvoille, joka jää suu auki ihmeissään kasvot munassa katsomaan elimet heiluen villisti laukkaavaa kartanon isäntää.

Edwinin juoksu katkeaa, kun hän sotkeutuu housuihin, kaatuu rähmälleen ja liukuu vatsallaan pitkin vaahattua käytävää. Hänen naamansa pysähtyy vaaleanpunaisiin karvaisiin aamutohveleihin, joiden sisässä on hänen kiljuva vaimonsa Kaarina. Edwinin nenästä kuuluu ”raks” ja verta alkaa valua vaimon vasemman jalan aamutohvelista sisään.

Kaarina kääntyy ja kiljuminen lakkaa kuin kananlento, kun hän näkee miehensä makaavan housut kintuissa lattialla nenä verta vuotaen.

- *Mitä ihmettä sinä täällä teet tuossa kunnossa Miksi sinulla ei ole housut jalassa, mitä ihmettä oikein puuhaat?
Miksi makoilet siinä karvaperseinesi? Eikö sinulla ole parempaa tekemistä kuin tulla sotkemaan uudet aamutohvelini??*

Edwin vääntäytyy puolittaiseen istuma-asentoon pyyhkien samalla vertavuotavaa nenäänsä hihansuuhun. Näyttävä vatsaliuku pitkin vahattua lattiaa on saanut aikaan sen, että vyötäröstä alaspäin on iho hankautunut lähes vereslihalle. Edwin kompuroi pystyyn, vetää varovasti housut jalkaansa ja sopottaa vaimolleen.

- *Mutta Kaarina...olin juuri...hmm.. .vessassa kun kuulin huutosi.*

Kaarina mulkoilee vihasena miestänsä, läväyttää verisellä tohvelilla Edwiniä päähän ja tiuskaisee

- *Kuinka sinä voit olla noin itsekäs ja sydämetön! Kuinka voit olla vessassa juuri silloin kun Kalevi on kuollut ! Ajattele, miltä tämä hänestä tuntuu!
Mitä itse pitäisit siitä, että kun olet kuollut, joku on vessassa juuri silloin?*

Munanaamainen keittäjä saapuu huoneeseen, perässään vettä valuva posteljooni. Kiukusta pihisten

posteljooni lyö lehden Edwinin kouraan, ravistelee pari kultakalaa lahkeesta lattialle ja poistuu kengät li-
tisten huoneesta vetinen vana perässään.

Edwin seisoo vetinen lehti kourassa onnettoman nä-
köisenä, kuin koulupoika joka odottaa pääsyä rehto-
rin puhuttelusta pois. Kaarina näyttää siltä kuin halu-
aisi läksyttää Edwiniä oikein perusteellisesti, mutta
suuntaa kiukkunsa keittäjään.

Hän mulkoilee keittäjää, jolla on tarjottimella pölyinen
paahtoleipä, kaatunut kahvikuppi, lattialta poimittuja
leikkeleitä ja lyttääntynyt croissant. Kaarina tiuskai-
see keltuaisnaamaiselle keittäjälle.

- *Ja sinäkin siinä vain leikit munalla vaikka
täällä on tärkeämpääkin tekemistä! Ja sinä
Edwin soitat poliisille, kun minä menen sillä
välin oksentamaan järkytyksestä!*

TAG Rampage Reflection kelloradio piipittää 440Hz taajuudella olevaa hälytysmerkkiä ja samalla heijastaa huoneen kattoon kellonajan, ulkolämpötilan, huoneiston hälytysjärjestelmän tilanteen, jääkaapin sisälämpötilan, kuukautiskierron tilanteen sekä peilikuvan heräävästä naisesta.

Nainen on tottunut heräämään joka aamu tasan kello 05.30. Rutiini, johon hän oppi varusmiespalveluksessa. Rutiini, jota hän jatkoi reserviupseerikoulussa. Rutiini, jota hän seurasi YK-joukoissa palvellessaan sotilaspoliisissa Bosniassa.

Hetken aikaa nainen tarkkailee huoneen katosta tietoja ja tämän jälkeen nousee, laittaa Kanadan armeijan verkkarit päälle ja kipaisee ulos. Digitaalinen askelmittari lenkkarin kantapäähän asennettuna lähettää tietoa lenkin pituudesta, jonka nainen seuraavaksi juoksee. Sykemittari lähettää kaiken datan kehon tilanteesta kännykkään.

Toisen lenkkarin kantaosaan upotettu GPS-lähetin lähettää puolestaan reitin koordinaatit suoraan tietokoneelle. Juostuaan noin 15 kilometriä, nainen palaa kotiinsa joka aamuiselta lenkiltään, käy jääkylmässä suihkussa ja alkaa pukea.

Pituutta naisella on lähes 170cm. Vartaloltaan hoikka, joskin naiselliset muodot ovat silmäänpistävän muhkeat. Hiukset ovat pikimustat ja kasvojenpiirteet paljastavat hänen sukunsa juurien sijaitsevan välimeren rannalla. Käsien ja jalkojen kunto osoittaa hänen tehneen muutakin kuin maanneen sohvalla seuraamassa Kauniita ja Rohkeita

Kännykästään hän lataa juoksulenkin datan iPadiin ja saa yhteenvedon kunnon kehittymisestä kännykäänsä.

Seuraavaksi on ohjelmassa päivän raporttien vuoro; Interpolin ja Europolin raportit yön ajalta. Nainen lataa kaikki raportit iPadiin ja matkapuhelimeensa. Saman aikaan on teevesi kiehumassa.

Nainen on hiukan rakentanut lisää elektroniikkaa Cloer 4408 vedenkeittimeensä. Nyt se lähettää bluetooth-yhteydellä merkin kännykkään, että vesi on tarkalleen 90-asteista, joka on ihanteellinen lämpötila vihreälle teelle. Nainen hauduttaa Chamraj-teensä muutaman minuutin ja nautiskelee tämän jälkeen

ruusun terälehtien ja päärynäöljyn mausta teessään. Hörppiessään kuumaa teetä, avaa hän samalla tietokoneensa ja lukee päivän postit Mac tietokoneensa 28” näytöltä.

Kännykkä soi ja nainen saa tiedon Hattulan Kartanossa tapahtuneesta murhasta. Samalla myös kuulee, että hänen esimiehensä komisario Mäyrä on määrätty johtamaan tutkimuksia.

Nainen menee keittiöön, tekee eri kahvijauhoista sekoituksen ja laittaa kromatun LaPavoni Europiccola-kahvinkeitimensä keittämään pannullisen. Tämä jälkeen hän kaataa valmiin kahvintermoskannuun ja valmistautuu lähtemään. Glock-virkapistoolinsa hän puhdistaa rutiininomaisesti, laittaa lippaan kiinni ja pistoolin koteloon. Seuraavaksi hän laittaa Ruotsin poliisin suosimaan Snigelin valmistamalle varustevyölleen Alcyonin saranakäsiraudat, joihin hän luottaa enemmän kuin Peerlessin vastaaviin. Espanjalaisten tekemä K-70 teräs on tähän tarkoitukseen paras. Sama vyö kannattelee sopivasti myös Speed-Draw pippurisumutteen, virkapistoolin kotelon ja kännykän. iPadin hän ottaa maastoväriin käsilaukuunsa ja päällimmäiseksi hän laittaa termoskannun.

Digitaaliseen turvajärjestelmään hän näppäilee turvakoodin ja sulkee oven. Lasersäteet risteilevät huoneistossa ja järjestelmä välittää hälytyksen turvayhtiölle ja reaaliaikaisen videositytteen iPadiin, mikäli

joku tulee huoneistoon hälytyksen ollessa aktivoituna.

Käsilaukun hän heittää autonsa takapenkille US Armor Enforcer kevlar-luotiliivin viereen ja vilkaisee H3 Tactical GS1 kellosta ajan.

Tämän jälkeen hän käynnistää autoonsa integroiman satelliitti- paikannusjärjestelmän tuulilasinäyttöineen. Laite heijastaa tarkan kartan alueesta tuulilasin sisäpintaan. Keskikonsolista ponnahtaneella näppäimistöllä hän syöttää hakusanaksi ”Hattulan Kartano”, jolloin laite näyttää kartalla paikan sijainnin, etäisyyden, kuljettajan kalorikulutuksen ajomatkalla istuessaan, paikan koordinaatit, tuulen nopeuden, majavien levinnäisyysalueen pohjois-Kanadassa, auton keskikulutuksen matkalla, auton huoltovälit sekä pätkän seuraavasta ”Salattujen Elämien” jaksosta. Nämä kaikki tarpeelliset tiedot kuljettaja painaa tarkasti mieleensä ja käynnistää auton.

Kiirehtien, mutta tarkalleen rajoituksia noudattaen hän saapuu Hattulan Kartanolle.

Vanha Ericssonin pakeliittipuhelin pärisee eteisen pöydällä. Pärisee uudelleen. Ja vielä kerran.

Tämän jälkeen puhelimeen kolahtaa Reino-tohveli. Se saapuu tähän mittavalla ilmalennolla makuuhuoneesta, joka sijaitsee 12,4 metrin päässä puhelimesta.

Myllymäkeläisen kerrostalokolmion uumenissa herää venytellen komisario Raafael Mäyrä. Hän nousee istumaan vanhanaikaisesta hetekastaan, työntää toisen jalkansa Reino-tohveliin ja valitettavasti toisen jalan kuorsaavan skotlanninterrierinsä Watsonin suuhun. Koira luulee olevansa edelleen unessaan jahaamassa makoisia pihvejä ja iskee siksi kimppuun kuin sika limppuun. Mäyrä karjaisee tuskasta ja pomppii yhdellä jalalla Watson toisessa jalassa roikuen. Ja kuten tunnettua, ei skotlanninterrieri helposti isoja leukojaan irrota. Lattialla lojuva Airamin termoskannu osuu valitettavasti Mäyrän ainoan tukijalan alle ja aika moni permantovaimistelijä olisi

tässä vaiheessa kateudesta vihreänä katsellut ilma-
vaa volttaa kierteellä, jonka Mäyrä esitti koira var-
paassa. Ilmalento päättyy korituoliin, johon parival-
jakko rämähtää yhtenä kasana. Mäyrä kömpii ylös ja
tuiskaisee puolipökerryksissä olevalla terrierilleen:

- Puhelin Watson, puhelin !

Koira irrottaa otteensa hikisestä pottuvarpaasta ja
syöksyy puhelimelle, hyppää tuolin kautta puhelin-
pöydälle, nappaa luurin suuhunsa ja hyppää alas
pöydältä. Matka jatkuu sujuvasti noin 1,4 metriä, kun-
nes puhelinjohto saavuttaa maksimipituutensa ja
Watson pysähtyy kuin seinään. Luuri irttaa koiran
suusta ja lennähtää takaisin kierrejohtonsa ansiosta
suoraan Mallorcaltä ostettuun, aitoon muinaiskiina-
laiseen (Made in Hong Kong) vaasiin.

Watson katselee kummissaan ympärilleen ja ihmet-
telee minne luuri katosi, mutta päättää palvella isän-
tänsä edes jotenkin ja juoksee ulko-ovelle. Koira
nappaa Hattulan Sanomat postiluukusta ja kiikuttaa
sen Mäyrälle.

Mäyrä on vessassa laastaroimassa veristä varvas-
taan. Paketoituaan sen riittävästi, harjaa hän harven-
tuneet hiuksensa. Mäyrä kaljuuntui lähes kokonaan
jo alle 40-vuotiaana siten, että jäljelle jäi ainoastaan
eräänlainen hiusten muodostama puolipyörä.

Tämä rengas on sittemmin vuosien mittaan harmaantunut. Paksut tuuheat pulisongit ovat harmaantuneet hiusten lailla vuosien saatossa. Mäyrä on hiukan alle 170cm pitkä. Tukevuutta on vatsanseutuville kerääntynyt vuosien mittaan, jota hän erilaisilla diee-teillä yrittää säännöllisesti poistaa. Se tuntuu olevan lähes mahdotonta, sillä kahvin lisäksi hänen suuri kulinaarinen rakkautensa on pasta eri muodoissaan.

Seuraavaksi Mäyrä ottaa pinsetit ja nyppii ylipitkät nenä- ja korvakarvat pois. Tämän jälkeen hän nilkuttaa keittiöön ja napsauttaa kahvinkeitTIMEN päälle. Hän on edellisenä iltana jo ladannut sen valmiiksi.

Kahvi on muodostunut Mäyrälle lähes pyhäksi asiaksi. Hän on vuosien mittaan maistellut tuhansia eri kahvilajeja ja paahtolajeja, tunnistuen heti robusta- ja arabica-papujen erot. Ajan mittaan hän oppi tuntemaan jo maun perusteella kahvin merkin ja pian jopa paahtimon. Makuaistin kehittyessä, hän tunnistui jopa lähtösataman tai maan. Pannukahvia Mäyrä pitää hätäratkaisuna ja pikakahvin rantautuminen Suomeen vuonna '68 oli surun päivä hänelle, kahvin ystävälle. Juhlahetkiin on Mäyrällä kaapissa varattuna muutama paketti harvinaista liberica-lajia, jota hän saa ajoittain Afrikasta virkaveljeltään komissario Nkomo Bwasnggailta, jonka luona Mäyrä oli taannoin ratkaisemassa erästä rikosta. Mäyrällä on keittiössä useita purkkeja eri kahvilajeja ja ikäänkuin

aivojen aamuvoimisteluna hän summamutikassa tekee niistä kahvinkeittimeen sekoituksen ja sitten maistelee lopputuloksesta päätellen mitä kaikkea kahvi sisältää. Paahtimon, merkin jne. Ja kun jauhettu kahvi on keittimessä valmiina yön yli, sen kanssa reagoiva ilma vaikeuttaa päättelytehtävää. Tämän Mäyrä tekee tarkoituksella.

Kuolaisen Hattulan Sanomat hän levittää keittiön pöydälle. Tuntuu niin oudolta lehdeltä, kaikki on eri tavalla kuin Savon Sanomissa jota Mäyrä on tottunut lukemaan viimeiset 50 vuotta. Lehteä lukiessaan Mäyrä nuuhkii kahvia ja hänen aistinsa kertoo jo merkin, paahtamispäivän ja sen että suurin osa näistä pavuista on laivattu Jemenissä.

Komisario Mäyrä siirtyi Parolan Poliisilaitoksen rikosyksikköön muutama vuosi sitten. Koko virkauransa Kuopiossa työskenneltyään, oli muutto Hämeeseen eräänlainen kulttuurishokki. Lupsakka ja välitön ilmapiiri, joka oli savon sydämessä niin kotoista, oli poissa. Tilalle oli tullut kiireinen kaupunkilaistunnelma.

Lisäksi hämäläiset tuntuivat olevan kovin harvasanaista sakkia ja kovin sisäänpäinlämpiäviä. Kohdeltiaasti ja korrektisti oli Mäyrä otettu vastaan, mutta varsinainen lämminhenkinen ilmapiiri oli poissa. Hämäläiseksi ei noin vain päässytäkään; piti ikäänkuin

ENSIMMÄISESSÄ KIRJASSA
HATTULAN KARTANOLLA
ON TAPAHTUNUT MURHA.

TAPAUSTA SAAPUU TUTKIMAAN
PAROLAN POLIISIN
MURHARYHMÄN TAITAVIN
POLIISI, KOMISARIO MÄYRÄ.
APUNAAN HÄNELLÄ ON
RIKOSETSIVÄ ROLLO.

* * *

MITÄ SAADAAN,
KUN YHDISTETÄÄN
KOMISARIO FRANK DREBIN
ALASTOMASTA ASEESTA,
TARKASTAJA CLOUSEAU
VAALEANPUNAISESTA PANTTERISTA
JA MR. BEAN ?

TIETENKIN KOMISARIO
RAAFAEL MÄYRÄ,
JOKA ISKEE KUIN 1,2 VOLTtia
JA SÄHÄKÄSTI, KUIN MÄRKÄ SUKKA.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi